

JESENIŠKI

KOVINAR

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA JESENICE

Leto II.

Jesenice dne 2. julija 1949

Štev. 26

Poština plačana v gotovini

Naročnina:

Letna	din 100.—
Polletna	din 50.—
Četrletna	din 25.—
Posamezni izvod	din 2.—

Ljudska oblast in delovno ljudstvo jeseniškega okraja bo nudilo vso pomoč pogoreli Srednji vasi v Bohinju

Srednja vas, 28. junija.

Včeraj, 27. junija 1949 popoldne je Srednjo vas v Bohinju zadela težka nesreča, ena največjih, kar jih pomni bohinjska dolina. Požar je uničil 56 stanovanjskih hiš in nad 50 gospodarskih posloboj. Vaščani, ki so bili v času požara pri delu na polju, so izgubili skoraj vse pohištvo, obleko, gospodarsko opremo in orodje. Le malokdo je mogel kaj rešiti.

Požar, ki je nastal iz dozdaj še ne pojasnjene vzroka, je med drugim terjal tudi eno smrtno žrtev. Sedemdesetletna Sodja Franča je zgorela v domači hiši. Sodja Marica in Žvan Ana sta bili težje opečeni, več drugih pa je dobilo lažje opekline. Dijakinja Sodja Marica je bila dve polni uri v kleti goreče hiše, iz katere jo je rešil Kavalir Jože, ki je pri tem pokazal veliko junaštvo in požrtvovalnost. Poleg tega je zgorela ena krava, nad 50 prašičev, nekaj ovac in nad 300 kokoši.

Požar se je zaradi močnega vetra širil izredno hitro in je v kratkem času ene ure zajel vso vas. Pri reševanju je pomagalo 8 gasilskih čet, vojska in milica ter prebivalstvo iz bližnjih vasi.

Za zagotovitev redne prehrane so organizirali v vasi kuhinjo, v kateri se prehranjujejo pogoreli. Rdeči križ Slovenije je takoj prvi dan po požaru poslal pogorelcem večjo količino otroške obleke. Predsedstvo vlade LRS pa je podelilo oškodovancem prvo pomoč v znesku 2 milijona dinarjev. Brigadirji frontnih brigad, ki so se prav na dan požara vrnile iz gozdov v dolino, so zbrali takoj 17.000 din in se zavezali, da bodo pomagali pri obnovi uničene vasi.

Pričakujemo, da bodo tudi vsi ostali čuteči ljudje priskočili prebivalcem požgane Srednje vasi na pomoč in jim pomagali pri obnovi.

DELOVNI KOLEKTIV JESENIŠKE ŽELEZARNE BO PRVI POMAGAL PRI OBNOVI POŽGANE SREDNJE VASI

Jesenice, 28. junija.

V času, ko delovni kolektiv jeseniške železarne izpolnjuje težke obveznosti polletnega in letnega gospodarskega plana, so jeseniški delavci sklenili, da prevzamejo največji delež pri obnovi in izgradnji nove socialistične Srednje vasi. Udarci, ki so ga doživeli kmetje v Srednji vasi, pogorela poslopja, življenjske žrtve, splošno materialno uničenje — pomeni velik udarec tudi za naše delavce. Zato bodo komunisti, člani sindikata in frontnih organizacij žrtvovali vse svoje sile ter pogorce materialno in finančno podprli in jim pomagali pri prostovoljnem delu. Obnovo uničene Srednje vasi smatra delovna skupnost jeseniške železarne kot svojo drugo največjo nalogo v izgradnji prve Titove petletke. Delavci so se odzvali klicu naše Partije za izgradnjo nove, socialistične vasi. S tem hočejo jeseniški delavci dokazati tesno povezanost delavcev z naprednimi kmeti pri izgradnji socializma na vasi. S takim odnosom do naših naprednih kmetov bodo delavci še enkrat dokazali državam ljudske demokracije,

FRONTNE IN OSTALE MNOŽIČNE ORGANIZACIJE JESENIŠKEGA OKRAJA!

NAJ NE BO NIKOGAR, KI NE BI PO SVOJIM MOČEH PRISPEVAL ZA OBNOVO SREDNJE VASI V BOHINJU!

ki klevetajo naš narod in naše vodstvo, da je pot naše Partije pri izgradnji socializma pravilna. Revizionistom nauka Marksa-Engelsa ne bo uspelo, da bi odvojili delavca od kmeta, ne bo jim uspelo zato, ker se jugoslovanski narod zavedajo, da bomo le v tesni povezavi delavcev in kmetov ustvarili boljše in srečnejše življenje delovnemu človeku. Jeseniški delavci so že pričeli z nabiralnimi akcijami pohištva, posode, obleke, predmete za otroke, lesa itd. Najzavednejši odstopajo svoje celodnevne zasluge in začelo se je najplemenitejše tekmovanje glede pomoči uničeni Srednji vasi.

Ob II. kongresu Svetovne sindikalne federacije

Delavci v jeseniškem okraju dokazujejo tesno povezanost z borbo mednarodnega proletariata

Brez dvoma je Svetovna sindikalna federacija, ki je bila ustanovljena leta 1945, velika pridobitev vsega delavskega razreda na svetu in človeštva sploh. Pomen, ki ga ima svetovna sindikalna organizacija je v tem, da združuje delavski razred vsega sveta v borbi za njegove pravice, predstavlja mogočno fronto proti vsem netilcem za novo vojno in se bori proti vsem izkoriščevalcem delovnega ljudstva. Zato je ena glavnih nalog delavskega razreda vseh držav, da napravi vse, kar je potrebno, da onemogoča razbijače enotnosti delavskega razreda in Svetovne sindikalne federacije.

Zato delavski razred in delovno ljudstvo jeseniškega okraja skupaj z ostalimi jugoslovanskimi sindikalnimi organizacijami z ogorčenjem obsoja stare razbijače delavske enotnosti v svetu: Voditelje angleških Trade Unionov, ameriških industrijskih organizacij, kakor tudi ostale voditelje II. Internacionalne, ki v današnjih najbolj kritičnih časih, ko se imperialisti pripravljajo na nova osvajanja in ko nenasičeži hujskajo na nova krvoprelitja, ko izdajajo delavski razred s tem, da hočejo razbiti svetovno sindikalno federacijo, ki je bila doslej najdoslednejša braniteljica svetovnega miru in resnične demokracije.

V času II. zasedanja Svetovne sindikalne federacije (28. junija 1949 v Milanu) so člani jugoslovanskih sindikatov ponosni na delež, ki so ga prispevali za enotnost in utrditev mednarodnega delavskega gibanja. Predsednik Zveze sindikatov Jugoslavije tov. Djuro Salaj je bil na ustanovnem kongresu Svetovne sindikalne organizacije leta 1945. v Parizu izvoljen za člana Izvršilnega odbora kot zastopnik sindikatov vseh držav na Balkanu. V okviru svetovne sindikalne federacije so jugoslovanski sindikati leta 1946. izvedli protestno akcijo proti Frankovemu fašističnemu terorju v Španiji in zbrali okrog 10 milijonov dinarjev denarne pomoči. V naslednjih letih pa so podpirali grške rodoljube v borbi za svobodo, zbrali 56 milijonov za pomoč albanskim poplavljenjem, dalje 80 milijonov dinarjev za pomoč stavkujočim francoskim rudarjem. Prav tako so jugoslovanski sindikati pripravili zatočišče v Jugoslaviji grškim mornarjem, ki jih je argentinska vlada hotela izročiti monarhofašistom v Atenah. Poleg navedenih dejstev ima delavski razred in delovno ljudstvo Jugoslavije še nešteto drugih dokazov, ki potrjujejo, da so bili jugoslovanski sindikati dosledni zagovorniki enotnosti in krepitve Svetovne sindikalne federacije in so se odločno upirali razbijaškim tendencam raznih

Komisije za delovno silo pri KLO-jih bodo morale pokazati večjo delavnost

Jeseniška železarna, Veriga Lesce in Plamen Kropa trpijo pomanjkanje delovne sile, kar najbolj otežkoča pravočasno plansko proizvodnjo. Prav tako potrebujejo mnogo delovne sile naša gradbena podjetja, gozdarstvo in lesna industrija. Pravočasno izpolnjevanje plana omenjenih podjetij je odločilne važnosti za boljše življenje delovnega ljudstva.

V vaseh jeseniškega okraja je zelo razširjena misel, da sploh ni več delovne sile na razpolago. Vendar to ne odgovarja stvarnemu položaju. Pri nas imamo še vedno primere, kjer družine malih kmetov, ki imajo veliko družin-

skih članov, trpijo pomanjkanje, ker je pri hiši preveč lačnih ust. Imamo pa še druge primere. Mnogi večji kmetje še danes izkoriščajo hlapce in dekleta tudi dninarje, ki imajo premalo zemlje, da bi se lahko na njej preživeli. Vsi hlapci in dninarji naj pomislijo, da imajo danes vse pogoje za lepše življenje, če se vključijo v industrijo. Pomislijo naj na nenehno izkoriščanje svojih gospodarjev, za katere sejejo in žanjejo za boren zasluzek, ti pa pospravijo sad njihovega dela in poleg tega dajejo delovnemu ljudstvu le tisto, kar zahteva država obvezno, z ostalim pridelkom pa molžejo denar delavcev, nameščencev in vseh tistih, ki so navezani na svoj zasluzek. Zapustijo naj te špekulante in si z delom v industriji ustvarijo človeka vredno življenje. Tretji vir delovne sile nam bo nudila izgradnja socialističnega gospodarstva na vasi, ki bo lahko dajalo odvisno delovno silo naši industriji. Zato moramo pri vprašanju delovne sile pospeševati tudi socialistično gospodarstvo na vasi.

Na vse te momente morajo paziti komisije za delovno silo pri KLO-jih. Do sedaj so posvečale mobilizaciji delovne sile vse premočno pozornosti. V ta namen je odsek za delo OLO-ja Jesenice poslal na teren inštruktorje, ki bodo podrobno seznanili te komisije z njihovimi nalogami.

Pri zaposljevanju delovne sile pa opozarjamo gostinska in ostala lokalna podjetja, da ne smejo zaposlovati oseb brez delavskih knjižic, ker bodo v nasprotju s slučajem kaznovani po zakonu.

KMETIJSKO - OBDELOVALNA ZADRUGA V KLO-JU PODNART-OVSIŠE SE BO RAZŠIRILA

Podnart—Ovsiše, 23. junija.

Kmetje s Prezrenj so bili v jeseniškem okraju med prvimi, ki so se poleg kmetov iz Stare Fužine in Bohinjske Srednje vasi odločili, da ustanovijo kmetijsko-obdelovalno zadrugo. Tako dela kmetijsko-obdelovalna zadruga „Gruda“ na Prezrenjah že nekaj mesecev in uspešno premaguje začetne težave.

Smelost prvih borcev za socializem na področju KLO-ja Podnart—Ovsiše je sprožila živahno razpravljanje o obdelovalni zadrugi med tamkajšnjimi kmeti, poleg tega pa je zaostrela razredno borbo na vasi. Tako razpravljanje med kmeti je prav gotovo koristno, ker iz te mlačve ostanejo zlata zrna resnice o obdelovalnih zadrugah, ki kaže lepšo pot tistim kmetom, ki so bili nekdaj pod kapitalizmom neusmiljeno izkoriščani in katerih kmetije so razpadle in postajale last vaških mogotcev.

Tako razpravljanje je privedlo več gospodarjev s Poljšice in Ovsiše, da so se odločili, da ustanovijo svojo ali pa se priključijo v že obstoječo obdelovalno zadrugo „Gruda“ na Prezrenjah. Na sestanku, ki se je v ta namen vršil, je bila živahna debata o tem. Zanj so se zanimali tudi kmetje, ki še niso popolnoma odločili za vstop. Zgleda pa, da se bodo kmalu odločili tudi ti, če ne prej, pa potem, ko bodo videli prve večje uspehe obdelovalne zadruga na lastne oči. Tisti gospodarji, ki so se že na sestanku odločili za zadrugo, pa so sklenili, da bodo v štirinajstih dneh sklicali občni zbor ter pričeli z ostalimi borci za lepše življenje na vasi borbo za uresničenje istega. Tako se bo obdelovalna zadruga „Gruda“ v KLO-ju Podnart razširila in bo lahko kmalu dosegla prav tako lepe uspehe, kot jih dosegajo najboljše obdelovalne zadruga v Sloveniji.

plačancev, ki so hoteli razbijati to močno mednarodno organizacijo delavskega razreda.

Tudi danes, ko na vzhodu in zapadu jugoslovanskim narodom krivično očitajo, da so zapustili pot internacionalizma, smatrajo sindikalne organizacije Jugoslavije program Svetovne sindikalne organizacije kot svoj program. Tudi danes sindikalne organizacije Jugoslavije gledajo na svetovno sindikalno federacijo kot na veliko pridobitev mednarodnega proletariata, ki se bori proti imperialističnim in reakcionarnim silam in hujskačem na novo vojno. Zato delavski razred in delovno ljudstvo Jugoslavije iskreno želi, da bi bilo II. zasedanje Svetovne sindikalne federacije v Milanu nov dokaz mednarodne enotnosti delavskega razreda vsega sveta.

Tej borbi za enotnost delavskega razreda se pridružujejo z vsem srcem tudi delavci jeseniškega okraja, ki so na zadnjem masovnem sindikalnem zborovanju na Jesenicah obljubili, da bodo budno čuvali enotnost delavskega razreda Jugoslavije in da se bodo po svojih močeh trudili za utrditev in popularizacijo Svetovne sindikalne federacije. Kljub vsem težavam bodo z isto vztrajnostjo gradili socializem v naši zemlji, kakor so se vztrajno borili in krvavi borbi proti imperialističnim zavojevalcem v pretekli svetovni vojni.

PROMETNI ODDELEK JESENIŠKE ŽELEZARNE JE SPREJEL OBVEZNOSTI V POČASTITEV SKUPŠČINE „KOVINARJEV“, KI BO V MARIBORU 30. IN 31. JULIJA

Jesenice, 21. junija.

30. in 31. julija se bo vršila v Mariboru skupščina „Kovinarjev“. Njej na čast je sprejel prometni oddelek jeseniške železarne nove delovne obveznosti. Tako se je obvezala brigada tovariša Šiftarja, da bo 31. julija napravila v prostem času 200 ur pri razkladanju vagonov državne železnice. Brigada tov. Šiftarja je napovedala v tem tekmovalnem brigadam tovarišev Krničarja in Krmelja.

V čast skupščine „Kovinarjev“ pa so sprejeli tudi posamezniki prometnega oddelka delovne obveznosti. Tako so se obvezali tovariši Ravnikar Leopold, Butenko Gregor, Hlade Franc, Omejc Rudolf, Kelih Anton, Rotar Vinko in Rotar Jože, da bodo napravili v prostem času 100 ur pri razkladanju vagonov državne železnice.

Pri izpolnjevanju polletnega plana so delavci jeseniške železarne pokazali veliko delovno junaštvo

Jesenice, 28. junija.

Delovni kolektiv Železarne Jesenice, eden najpomembnejših podjetij težke industrije, je kljub izredno težkim pogojem — zastojem v mesecih marcu, aprilu in maju radi pomanjkanja vode in s tem združenim velikim izpadom produkcije — krepko posegel v tekmovanje v borbi za doseg polletnega plana. Člane kolektiva je gnala zavest, da morajo z dejanjem odgovoriti nesramnim klevetam kominformbirojevcev in dokazati z delom, da hočemo in bomo tudi sami gradili in zgradili socializem v naši državi. Zgradili ga bomo kljub vsem oviram in zaprekam, ki nam jih povzročajo kapitalistične države in posebej v zadnjem času države ljudskih demokracij s kršenjem trgovinskih pogojev.

Prav tu je vzrok, da je šamotarna, ki je prevzela izdelavo najbolj kompliciranih in kvalitetnih izdelkov, naročenih v državah ljudske demokracije, v tej borbi prva izpolnila častno nalogo in izvršila svoj polletni plan že 14. junija. Šamotarni so sledili takoj drugi obrati: elektropeč, martinarna, Javornik II, žičarna in livarna. Vsi ti obrati že delajo za drugo polletje. Vsi ti obrati skupno z obrati, ki še plana niso dosegli nadaljujejo borbo za izpolnitev polletnega plana vse železarne. Okoli 1000 zavednih delavcev dnevno dela po 12 ur, nekateri celo 16, da so kapacitete strojnih naprav res 100% izkoriščene. Delo partijskih in sindikalnih organizacij na mobilizaciji je imelo uspeh. Rezultati tega dela se kažejo dnevno z doseganjem plana v posameznih obratih. Uprava podjetja čestita vsem delavcem, tehnikom in obratovodjem na izpolnitvi plana in se istočasno zahvaljuje za delo, izvršeno v borbi za doseg polletnega plana.

Prostovoljno delo za pravočasno izpolnitev prve polovice naše petletke

Jesenice, 24. junija.

Razumevanje za potrebo izpolnitve prve polovice petletke je pokazal celoten kolektiv jeseniške železarne. V mnogih obratih delajo delavci po dvanajst ur in tako premagujejo glavno težkočo — pomanjkanje delovne sile. Poleg delavcev pa so se odločili za prostovoljno delo tudi nameščenci, ki so na sindikalnih sestankih sklenili, da s prostovoljnim delom priskočijo na pomoč produktivnim obratom, od katerih odvisi pravočasna izvršitev polletnega plana in s tem izpolnitev plana prve polovice petletke.

86 tovarišev in tovarišic iz glavne pisarne je 21. junija napravilo 344 prostovoljnih delovnih ur pri raznih delih v železarni

21. junija je delalo pri raznih delih v železarni 86 nameščenec glavne pisarne in napravilo skupno 344 prostovoljnih delovnih ur. 9 tovarišev je delalo v

Z dobro organizacijo, strokovnim in političnim delom, z zavednostjo delavcev železarne smo si prav v mesecu juniju ustvarili vse pogoje za izpolnitev in prekoračenje celoletnega plana. S tem je delovni kolektiv Železarne dokazal, da zaupa partijskemu in državnemu vodstvu s tov. maršalom Titom na čelu in da ve, da je pod vodstvom našega CK KPJ zasigurana pot v socializem, pot v srečnejši jutrišnji dan.

NOVI VELIKI USPEHI V IZPOLNJEVANJU POLLETNEGA PLANA V JESENIŠKI ŽELEZARNI

Jesenice, 29. junija.

V borbi za izpolnjevanje polletnega plana beležimo nove velike uspehe. V torek, 28. junija ob 18. uri so izpolnili polletni plan žičarski obrati. Ostali oddelki predelovalnih obratov so že izpolnili polletni plan, za doseg polletnega plana pa se borba nadaljuje. Vsi mojstri in predelavci z obratovodjem na čelu so prijeli za delo in tako dali vzpodbudo ostalim delavcem.

Danes 29. junija ob 8. uri zjutraj pa je delovni kolektiv **livarne-modelne mišarne** izpolnil polletni plan z 8,3%. Mesetni plan pa so dosegli v taki višini, da kaj takega zgodovina jeseniške livarne ne pomni. Tudi Javornik II je noč ob 22. uri presegel polletni plan. To je delovni kolektiv dosegel z dobro organizacijsko sposobnostjo in velikim delovnim poletom ob pomanjkanju električne energije in delovne sile.

Obrati opekarna, elektropeč, martinarna, žičarna, Javornik II in livarna so že presegli polletni plan in tako že izpolnjujejo planske naloge drugega polletja.

obratu Javornik I. Štirje tovariši so v šestnajstih urah narezali pri mrzlih škarjah 705 komadov cagljav, težkih po 12,75 kg. Drugi štirje tovariši pa so zložili in poravnali v istem času 22.500 kg cagljav, deveti tovariš pa je delal prav tako štiri ure kot pomočnik pri peči.

31 tovarišev je delalo na prometu. Preložili so 130 m železniškega tira na povprečno razdaljo treh metrov. Izpraznili in zaplanirali so 16 vagončkov leša in naložili, prepeljali in zložili 6,5 m³ desk.

30 tovarišic pa je oplelo 640 m² polja na tovarniški ekonomiji na Bregu, ki je bila močno zaraščena s plevelom in tako preprečile škodo, ki jo je že začel delati plevel.

Tudi tovariši s skladišča službe so delali prostovoljno

16 tovarišev skladiščne službe jeseniške železarne se je 21. junija udeležilo prostovoljnega dela stooštoto. V štirih

Brigada „Jožeta Gregorčiča“ si je za trajno priberila zastavo IOOF Slovenije

Jesenice, 26. junija.

V soboto zvečer se je vrnila s Pokljuke na Jesenice brigada „Jožeta Gregorčiča“, ki je dobila časten naziv udarne brigade in si priberila v trajno last prehodno zastavo IOOF Slovenije.

V nedeljo popoldan je bil zbor brigade pred Titovim domom na Jesenicah. Kovinarska godba je privabila precej ljudi, ki so se sprva začudeno spraševali, kaj da je. Ko pa so videli postrojeno brigado, ki so jo pozdravili sekretar agitpropa Okrajnega komiteja KPS tov. Kopriva in načelnik gozdarskega štaba pri Okrajnem odboru OF, tov. Korošec so zvedeli, da je postrojena

slavna gozdna brigada „Jožeta Gregorčiča“, ki se je včeraj zmagoslavno vrnila s Pokljuke.

Po pozdravnem govoru so brigadirji prejeli v priznanje svojega požrtvovalnega dela diplome in značke, najbolj pa so bili poleg tega nagrajeni še z raznimi darili. Med brigadirji je vladalo veselo razpoloženje. Če si jih vprašal, kako je bilo zadnje dneve borbe za plan, so ti ponosno odgovorili, da je bila zadnje dneve borba zelo ostra zlasti z brigado „Toneta Čufarja“, ki je dosegla skoro prav tako lepe uspehe kot brigada „Jožeta Gregorčiča“ in postala prav tako udarna.

Gozdne frontne brigade so ob vrnitvi v dolino obljubile, da bodo nadaljevale borbo za socializem

Bled, 27. junija.

Danes popoldne so kamioni prepeljali prostovoljce gozdnih frontnih brigad iz poključskih gozdov in Jelovice na Bled, kjer jim je prebivalstvo pripravilo svečan sprejem. Zagoreli obrabi brigadirjev so izražali zadovoljstvo nad doseženimi uspehi in izpolnitvijo planskih obveznosti. Okrajni odbor Osvobodilne fronte je zmagovalcem pripravil okusno večerjo v kazini na Bledu. Ob pogledu na graditelje socializma se je človek nehote spomnil časov pred vojno, ko je bil vstop v blejsko Kazino dovoljen le našemu bogatim puhoglavcem, danes pa sedijo za mizami naši delavci in kmetje, ki se jim nekoč še sanjalo ni,

urah so prenosili 4000 kg svinčenih cevi na podstrešju centralnega skladišča na novo mesto, oddaljeno 20 m. Zvezali so 80 paketov toporišč za lopate. V vsak paket so zvezali 25 toporišč. V klet centralnega skladišča so spravili 4.410 kg petroleja in nafte.

Poleg tega so delali tudi na jeseniški postaji, kjer so naložili 2500 kg raznih kosovnih pošilk, jih prepeljali v tovarno in jih zložili v centralno skladišče.

V tovarni pa so preložili in poravnali tudi žerjavna kolesa v skupni teži 1500 kg.

Prometni oddelek že izpolnjuje sprejete obveznosti v počastitev skupščine „Kovinarjev“

Jesenice, 24. junija.

Posamezniki prometnega oddelka jeseniške železarne že izpolnjujejo obveznosti, ki so jih sprejeli v počastitev skupščine „Kovinarjev“, ki bo koncem julija v Mariboru. Tako so tovariši Butenko Gregor, Ravnikar Leopold, Hlade Franc, Omejc Rudi, Kelih Anton, Rotar Vinko in Rotar Jože, ki so se obvezali vsak po sto ur, napravili od 15. do 22. junija 176 delovnih ur v prostem času. Najboljši je bil v tem času tov. Ravnikar Leopold, ki je napravil 50 ur, sledila mu Rotar Vinko s 43-imi urami in Rotar Jože z 49-imi urami.

da so lepote Bleda ustvarjene tudi zanje.

Po večerji je sledil kulturni program, ki ga je organiziral Okrajni prosvetni svet. V imenu Izvršnega odbora Osvobodilne fronte Slovenije je brigadirje pozdravil sekretar Okrajnega komiteja KPS tov. Voljč Ignac, ki je izročil zmagoviti frontni brigadi Jožeta Gregorčiča okusno izdelan prapor IOOF Slovenije v stalno last. V svojem govoru je tov. Voljč med drugim poudaril, da naj bo ta prapor simbol naporov, ki so jih frontne brigade uspešno premagovale v gozdovih. Brigada Jožeta Gregorčiča je lahko upravičeno ponosna na to priznanje, saj je bila zaradi svojih zmag proglašena za udarno brigado. Isto priznanje velja brigadi Toneta Čufarja, ki je bila prav tako proglašena za udarno. Seveda pa zaslužijo visoko priznanje in spoštovanje tudi vse ostale brigade in vsak posamezni brigadir posebej. Ko je komandant Gregorčičeve brigade tov. Urbanc sprejel težko zasluženno zastavo, je v imenu vseh brigadirjev obljubil, da bodo branili njeno čast in nadaljevali z delom partizanskega junaka Jožeta Gregorčiča, borca za pravice delovnega ljudstva, ki je daroval svoje življenje za Titovo Jugoslavijo.

Za tem je brigadirje pozdravil in jim čestital sekretar Okrajnega odbora OF tov. Prešeren Martin, v imenu gozdne uprave tčv. Osterman, v imenu Zveze borcev tov. Benedičič, v imenu MLO Jesenice tov. Košir Drago, v imenu Okrajnega komiteja KP Kranj tov. Slavko Zaletel in drugi. Brigadirje so prihiteli počastiti tudi mladi harmonikaši SKUD-a z Jesenic, ki so zaigrali nekaj narodnih in partizanskih pesmi. Pred zaključkom kulturnega programa je nastopil še tov. Miha Klinar, ki je brigadirjem prebral nekaj svojih pesmi, ki jih je spisal na čast brigadirjev na Pokljuki. Vse govore in harmonikaše so navzoči navdušeno pozdravljali, vzklikali Partiji in Titu in tako dokazovali neomajno zaupanje našemu vodstvu.

Dopisujte v „Jes. kovinarja“

Med brigadirji na Pokljuki

V tem mesecu je na Pokljuki vse živo. Pred nedavnim so tu počivali le tihi in mirni gozdovi. Zdaj pojo sekire, zvone žage in padajo drevesa.

Prihodi skozi gozd misli nehoti uhajajo na čase, ko so prav v teh gozdovih iskali varnega zavetja borci za svobodo. Od takrat se je marsikaj spremenilo. Votle odmeve strelcev je zamenjal tršč padajočih dreves. Hrup nemških oklopnikov nadomešča zvoki kamionskih motorjev, ki napenjajo svoje moči po strmih cestah. Tudi ljudje niso več tako skrivnostni, kakor so bili v tistih dneh. Ognji ob večerih pa so še prav taki, le da zdaj gore z visokim, svetlim plamenom in se lahko vidijo do vrha gore ali v vaseh v dolini. Pesem se razlega ob njih, pesem, ob kateri se vsakdo zamisli, posebno če poje tudi sam. Milina in nežnost diha iz te večerne pesmi. In čeprav so roke žuljave in raskave, telesa pa utrujena, postajajo tudi ljudje nežni in zasanjani, ko se zatope v pesem. Glasovi, ki se zgubljajo nekje v gozdu, za-

jamejo vse in ponavadi je že pozno, ko se odpravijo spat.

Vse to se prepleta in ob pesmi misli rade uhajajo iz sedanjosti. Komaj se zaveš dogodkov iz preteklosti, že je tu bodočnost. Misel nanjo je tako lepa, da se spoštovanje do vseh teh žuljavih rok in utrujenih teles podvoji v človeku.

Lipanca je na sedlu. Leži 1800 metrov visoko na planoti, ki je za skalnim robom pod Lipanskim vrhom. Tu so stajale za živino, ki jo prižene poleti. Med vojno so bile stajale požgane skupaj z vsem, kar bi lahko v hudih zimah nudilo streho in zatočišče. Zdaj stoje lepše, kakor so bile preje. Med vojno so Nemci preprečili, da bi nudile streho borcem za svobodo. Zdaj ni nikogar, ki bi preprečil, da bi ne mogle sprejeti brigadirjev. Le-ti so v njih nastanjeni in se vračajo vanje vsak večer po opravljenem delu.

Zvečer se brigadirji vzpenjajo trudni po strmini navkreber. Orodje, ki ga nosijo na ramah, je zgovoren dokaz dela, ki ga je opravljal vsakdo izmed njih.

Ko pridejo do planote — njihovega doma — se razžive in si vedo povedati vse tisto, o čemer pri delu ni bilo časa razpravljati. Ko se umijejo v ledeno-mrzli vodi pri koritu, jim Meta napolni skledo s tečno hrano. Kruh je narezan na mizi in vsak ga lahko vzame, kolikor ga misli pojesti. Jedo s slastjo. Tekne jim po napornem delu in nekaterim Meta ponovno rada napolni skledo.

Utrujenost izginja že med jedjo. Ko se razhajajo, nihče ne misli več na to, da je bil še pred kratkim ves izmučen in prepoten. Nekateri berejo knjige in časopise, drugi pripravljajo drva za kuhinjo, izza zadnje stajale pa poje harmonika...

Harmoniki se pridružuje vesela pesem. Z njo odmeva po planini pravo fantovsko razpoloženje. Tako je vsak večer in pesem počasi prehaja v lepo sanjarjenje z lepimi misli. Prvi pari se zavrtje in utrujenost, kolikor je še ostalo, je zdaj pozabljena. Noč lega na planino in le ostro lomljeni vrhovi Lipanskega vrha ločijo zvezdno nebo od zelene pokrajine. Nekdo, ki bi ne vedel, kaj se godi v gozdovih, bi mislil, da so se v

stajah ustavili planinci k prenočevanju, zakaj težko si je predstavljati, da bi se ljudem, od katerih je ves dan lil znoj, zvečer ljubilo peti, plesati in kramljati pozno v noč. Šele ko brigadirji pospe, se vrača na njihove obraze tista utrujenost, ki je v urah večernega razpoloženja izginila neznankam.

V gorah se zdani zelo zgodaj. Že pred četrto vstaja za robovi prvi svit. Vse jasnejši postaja in kmalu se prične odražati iz njega gozdna pokrajina. Okrog pete je navadno že vse na nogah. Umivanje in zajtrk je opravljeno mimogrede. Zbor brigade je živahen in poln pričakovanja. Namestnik komandanta bere uspehe prejšnjega dne. Vsi sledijo z zanimanjem. Komaj za spoznanje se nasmeji deseter in z njim vsa desetina. ko zvedo, da koliko so presegli normo. Vendar zadovoljstva ne morejo skriti v sebi. Vsakdo računa, koliko je slabši od najboljših in koliko boljši od najslabših. Primerjajo se med seboj in pri tem razmišljajo, kako bi delali, da bi dohiteli ali prehiteli pri delu zmagovalce prejšnjega dne. Četna zastavica navadno preide v druge roke in prav tako je z

Na tak način kot sedaj še dolgo ne bomo zgradili zadržnih domov

Res je, da smo v času velikih gozdnih akcij in da nas zadržuje delo na poljih, vendar bi ne smeli pri tem zanemarjati tudi akcij za gradnjo naših zadržnih domov. Za to prevažno akcijo kažejo osnovne frontne organizacije vse premalo odgovornosti in premalo dela. V našem listu smo že večkrat pisali o napakah in neodgovornosti posameznih krajevnih uprav, a se kljub temu še ni ukrenilo skoraj ničesar. Če pogledamo samo na nekatera naša gradilišča, ne dobimo nič kaj razveseljive slike.

V Podnartu se pripravljajo že skoro dve leti na gradnjo svojega zadržnega doma. Imeli so že mnogo sestankov, ki pa niso rodili ničesar. Sprašujemo se, kaj misli frontna organizacija in krajevna uprava za gradnjo zadržnega doma? Kljub temu pa ni v kraju niti dvorane, kmetijska zadruga nima s trgovino vred nobenih primernih prostorov. Mar misli krajevna frontna organizacija, da bo časa za gradnjo še dovolj? Mar se ne zaveda, da čakajo pred njo še mnoge važne naloge?

Na Srednji Dobravi so letos pričeli zelo pridno. Potem pa se je naenkrat delo ustavilo, čeprav je na Dobravi dom potreben kot vsakdanji kruh. Tudi tu nimajo primernih prostorov za kulturno-prosvetno delo in kaj šele prostorov za gospodarsko in politično dejavnost.

Najbolj pridni so zaenkrat na Črnicu. Zadnje čase so poprijeli za delo tudi frontovci iz Mošenj, ki so pričeli delati 2 dni v vsakem tednu. Sedaj pogrešamo odziva iz nekaterih vasi, ki jim bo služil ta dom. Seveda pa je na Črnicu še mnogo dela in bo potrebna še boljše organizacija dela in še večja udeležba s strani ljudstva.

Na Lancovem je zadržni dom pod streho. Sedaj urejujejo njegovo notra-

njost. Upamo, da bodo za delo še bolj poprijeli in da jih bomo videli že letos nastopati na novem odru.

V Ribnem je delo razgibala mladina v predkongresnem tekmovanju na čast II. kongresa KPS. Dom je že precej poglodal tal, vendar bi moral po dani obveznosti biti pod streho že 1. julija. Vendar so v zadnjem času v delu precej popustili, kar prav gotovo ne zasluži pohval, ki smo jih izrekli še pred kratkim o delu na tem gradilišču.

V Stari Fužini so delali prejšnje leto z veliko požrtvovalnostjo. Delali so tudi ponoči. Temelj pa je živa skala in je bilo delo zelo težavno. Ali morda zaradi tega spijo letos? Upamo, da bomo lahko zapisali, da je delo na gradilišču zopet oživelo, saj je mesto, kjer bo stal dom na najlepšem kraju v Stari Fužini in bodo Fužinci lahko na svoj dom zelo ponosni.

V Ratečah so delali v aprilu zelo pridno. Potem pa je naenkrat splahnel pogum. Tudi tam bo treba vestnejšega in discipliniranejšega dela.

Tudi v Kranjski gori ni z domom še nič. Davno so že zakoličili temelje, a drugega prav za prav še niso storili. Na apnenico smo jih že dvakrat opozorili. Zato trkamo zopet na vrata njihove uprave, da potem ne bo potrkal kdo drugi.

Isto velja za Zasip, o katerem smo že pisali.

Ta kratek pregled našega dela na gradiliščih zadržnih domov nudi zelo slabo sliko. Frontne organizacije, ki nosijo za to odgovornost, morajo pričeti takoj z boljšim in bolj organiziranim delom. Morale bodo takoj organizirati frontne delovne brigade, ki bodo zgradile zadržne domove, ki bodo v veselje in v čast vsem nam.

Kmetijske zadrge jeseniškega okraja so izpolnile že nad 64% letnega lesnega plana

Jesenice, 25. junija.

Tekmovanje, ki sta ga napovedali kmetijski zadrugi Zasip in Zgornje Gorje ostalim zadrugam jeseniškega okraja, je pospešilo izvršitev polletnega plana poseka in pomagalo tudi uspehu, ki ga je OZKZ Jesenice dosegla v tekmovanju z OZKZ Kočevje. Poleg tega pa je tekmovanje dokazalo članom zadrug prednost brigadnega dela, s katerim so nekatere zadrge dosegle presenetljive uspehe. Tako je kmetijska zadruga Zasip visoko presegla postavljeni plan poseka, ki ga je izpolnila s 316 odstotki. Poleg kmetijske zadrge Zasip pa je preseglo postavljeni letni plan poseka še šest kmetijskih zadrug in sicer kmetijska zadruga Brezje s 164,4%, kmetijska zadruga Bled s 142,4%, kmetijska zadruga Kamenje-Polje s 116,4%, kmetijska zadruga Rateče s 112,2% kmetijska zadruga Srednja vas s 103% in

kmetijska zadruga Blejska Dobrava s 100,4%. Lep uspeh v poseku so izpolnile tudi kmetijske zadrge Ljubno, Ovišje in Bohinjska Bela, ki bodo v najkrajšem času dosegle stoodstotno letni plan poseka.

Če pomislimo, da je bilo v začetku tekmovanja izpolnjenega le 18% letnega lesnega plana OZKZ Jesenice, je današnji uspeh skoraj nepričakovan, saj se je tekmovanje šele pričelo 25. maja. V enem mesecu so torej izpolnili 46% letnega plana, kar je rezultat organiziranja frontnih brigad pri kmetijskih zadrugah in prostovoljnega nedeljskega množičnega dela. Seveda pa doseženi uspehi ne smejo uspravati članov kmetijskih zadrug in naj, še bolj poprimemo za delo, da bodo tudi celotni lesni plan predčasno dosegli. To velja zlasti za tiste zadrge, ki so s planom še močno v zaostanku.

Množično in napredno zadržništvo - temelj v zgraditvi lepšega in naprednejšega življenja na vasi

desetinskimi. Včasih pa zastavice tudi ostanejo pri tistih, ki so jih imeli po preje. To je največji uspeh in ponosna je destinata ali četa, ki jo obdrži dva dni ali več zaporedoma.

Na poti k delu se slišijo živahni pogovori. Brigadirji se pomenkujejo, kako bodo delali, kakšen je teren, kakšen les, kako si bodo razdelili delo in podobno. Ali so nabrusili orodje? Tudi o tem je beseda. Menjavajo se izkušnje. Privajenost, ki si jo je kdo pridobil v večji meri od drugih, prehaja med potjo na ostale.

Delo prično na mestu, kjer so nehali prejšnji dan. Les, ki leži po tleh, ostro loči mejo med očiščenim gozdom in zaraščenim. Ko prispe desetine na mesto, ve že vsak, česa naj se loti. Najmočnejša in najizkušenejša brigadirja podirata, dva obsekujeta veje, dva razžagujeta, dekleta pa majijo izdelane hlode. Nazadnje vlačijo hlode v skladovnice. Pri delu pogovor zamre. Govorijo le z orodjem, ne z besedami.

Med ljudmi je v dolini v teh dneh, odkar so frontne brigade na delu, krožilo vsakovrstnih govorov. Nekateri so

jih celo napihovali, kolikor se je dalo. In našli so se tudi, ki so jim verjeli. Treba pa bi bilo priti samo sem, v gozdove, pogledati to življenje in delo, uspehe in voljo ljudi — pa bi izginile vse tiste ostudne laži, kakor megle v jutranji jasnosti. Nekateri v dolini so govorili, da je že nič koliko ranjenih, da, tudi mrtvih od dela. Enoroki brigadir, ki dela najtežje delo — podira drevesa — nam pa pojasnjuje, da se tuptam že kdo malo opraska, toda nobeden se še ni tako, da bi moral zapustiti delo. In če to pove brigadir, ki je že davno pred leti izgubil eno roko pri železnici in zato gotovo manj spreten od ostalih, ne more biti dvoma, kako je s to stvarjo.

Tisti, ki jim ni povšeči napredek in blagostanje ljudstva, so govorili in se še trudijo, da bi „dokazali“, da bomo uničili vse gozdove in da bo pri nas kmalu kras. Sami brigadirji na to najlepše odgovarjajo. Razgovarjajo se o tem, da res ni koristnejšega dela, kakor očiščenje zaraščenih gozdov na Rudnem polju in daleč pod stenami Lipance. Res je, da so okrog Mrzlega studenca, do koder je bila že pred vojno zgrajena

Vtisi z gozdarske razstave na Bledu

Bled, 27. junija.

Ob zaključku meseca gozdarstva je bila na Bledu odprta zelo zanimiva in lepo urejena gozdarska razstava. Ob vhodu je bila kožarica, v katerih so živele do sedaj majhne skupinice drvarjev. Na drugi strani vhoda pa je bil poravnani izdelani in neizdelani celulozni les ter hlovovina.

Vhod v razstavni prostor je bil obdelan z jamskim lesom. Na levi strani je stal relief gorenjskih hribov z bogatimi gozdovi. Dalj časa sem stal pred njim in mislil na ogromni zaklad zelenega bogastva, s katerim ustvarjamo danes našo petletko. V teh gozdovih so delale poleg stalnih gozdnih delavcev tudi naše frontne brigade, ki so se danes zmago-slavno vrstile v dolino. Nad reliefom so bile na steni fotografije v okvirju iz lubja in prikazovale delo v gozdovih. Občudoval sem zamah drvarja, ki je zasekaval smreko, občudoval moč drvarjev, ki so ravnali hlovovino občudoval sem s spoštovanjem roke, iz katerih raste petletka.

Smoljarjenje je važna panoga našega gospodarstva. Slike na steni so me seznanile z načinom pridobivanja smole.

Šel sem dalje in se ustavil pred modelom nekladalne rampe. Modelček avtomobila, kakršnega ima Gozdno gospodarstvo Bled, je stal med rampo, po kateri je potegnil tovor hlovov. Izpodbili bodo nosilca in tovrni avtomobil bo natovorjen. Nad modelom nakladalne rampe so govorile slike o delu pri gozdnih žičnicah, ki nam mnogo koristijo pri hitrejšem izpolnjevanju gozdar-skih planskih nalog. Na tleh pa sta ležali motorni žagi. Pomislil sem, kako koristno bi bilo, da bi imele take žage tudi naše brigade, ki so delale na Polkljuki. Istočasno pa sem se zamislil v skorajšnjo bodočnost, ko bomo imeli dovolj tudi tega, za naše gozdarstvo prepotrebne orodja.

Ustavil sem se zopet pri slikah, ki govorijo s sten o spravljajanju lesa v dolino. Človek izkorišča naravo in spravlja hlovovino in ostali les po rižah. Zima je velika zaveznica naših gozdnih delavcev, ki s pomočjo sank spravljajo les iz gozdov v dolino.

Naši gorski hudourniki nam delajo veliko škodo. Morali jih bomo čimprej regulirati s hudourniškiimi pragadami, kot jo kaže model in slika na steni.

Veliko škodo povzroča v naših gozdovih lubadar, ki ga moramo zaradi tega stalno zatirati. Njegovo uničevalno delo nazorno prikazuje slika. Na drugi sliki pa sem zagledal tudi past za lubadarja.

Za naše gospodarstvo je zelo važno tudi ogljarjenje. S tem so se v naših gozdovih včasih precej bavili. Na razstavi je model ogljarske kope. Pogrešal pa sem moderne peči za oglje, ki je mnogo koristnejša, ker ne gre v izgubo katran, ki ga tudi zelo potrebujemo.

Velik relief blejske postaje, ki je zelo važna za odvoz lesa na naš in inozemski trg, ima vodno mnogo občudovalcev. Na desni strani mostička sta velika les-

no-industrijska obrata. Proizvodi teh obratov odvažajo kamioni na postajo, kjer jih preložijo na vagone. Tovorni vlak na stranskem tiru je že naložen s celuloznim lesom, hlovovino, hlodi in deskami.

Lesno-industrijsko podjetje Vintgar razstavlja kemijske in lekarniške skat-ljice, ki jih izdeluje. Zabožarna Rečica razstavlja zaboje za verige, za povrt-nino in sadje.

Poleg ladijskih podov je velik grafi-kon, ki prikazuje produkcijo Lesno-industrijskega podjetja Bled v prvem polletju lanskega leta in primerja letoš-njo polletno proizvodnjo. Letošnji pol-letni plan je bil izpolnjen stoodstotno že 30. maja. Da, tako se borijo obrati Gorjana, Rečica, Soteska, Vintgar, Sveta Lucija, Jesenice, Bohinjska Bela in Bo-hinjska Bistrica za socializem. S pred-časno izpolnitvijo odgovarjajo klevetni-kom, ki lažejo svetu, da ne izpolnjujemo naših planskih obveznosti. Razrez vsa-kega hloda pobija njihove laži. Reso-nančno razrezani hlodi, morali, polmo-rali, prizmirani in ostri razrez hlovov pa govori o slavi naših lesnih delavcev. Modeli kril, propelerji letal so izdelani iz resonančnega lesa. Človeški prsti bodo zaigrali na tamburico, mandolino ali kitaro, izdelano iz tega lesa in izvalili s strun pesem o delu, ljubezni ali hre-penjenju, izvalili pesem na lesu, ki so ga pripravile žuljave roke lesnih delav-cev.

Na rdečem žametu je položeno preko srpa kladivo, znak delovnega ljudstva vsega sveta, ki ga mi ne bomo nikoli zapustili, pa čeprav so nas krstili za nacionaliste in čeprav kričijo v svet, da smo izdali internacionalizem. Mar mo-rejo roke, ki so se pod zastavo interna-cionalizma borile in ki pod to zastavo gradijo danes socializem, biti izdajalke velike stvari delovnega ljudstva vsega sveta? Ne morejo! Dejanja, ki jih ustvar-jajo, pričajo našo resnico v svet.

Udarne frontne brigade Jožeta Gregorčiča pomagale železarni pri izpolnjevanju polletnega plana

Jesenice, 28. junija.

Delavcem, ki bijejo bitko za izpolni-tev polletnega plana je prihitela na po-moč udarne gozdna frontna brigada Jožeta Gregorčiča. Brigada z nad sto frontovci, ki nosi ime jeseniškega prvo-borca, je dosegla pri ssenji lesa na Po-kljuki prvo mesto in nosi poleg Čufar-jeve častni naslov udarne brigade. Do-kaz za to so njihove žuljave roke.

Že v jutranjih urah so v ponedeljek prihiteli v tovarno z zastavo na čelu, razdeljeni v desetine ter vedrih src in nasmejanih obrazov. Danes nadaljujejo brez odmora borbo z izpolnitvijo pollet-nega plana v naši železarni.

Delovni kolektiv v železarni Jesenice pozdravlja v svoji sredi prvo udarno frontno brigado Jožeta Gregorčiča in ji kliče borbeni pozdrav!

slali doomv. Vsak, ki je tako govoril in mogoče še govori, naj bi si ogledal en sam zbor naših brigad, naj bi si ogledal le enkrat te ljudi pri delu in spoznal bi, kako neumna je njegova govorica.

V teh dneh se je v poključkih in dru-gih gozdovih skovalo vse kaj drugega, kar govorijo podli jeziki, ki najbrže vedo, da so uspehi naših brigadirjev njim samim v pogubo. Prav zato govore s še večjo ihto. V gozdovih raste vzpo-redno s kupi lesa tudi zavest moči in uspehov skupnih naporov.

Poključki in drugi gozdovi, v katerih poje pesem pošumevajočega vetra, pre-pojena s pesmijo dela, so v teh dneh kot svareč opomin vsem onim, ki mečejo laži med ljudstvo, pa naj bodo to ti, ki so doma, ali pa oni v svetu. Kjerkoli so sovražniki našega napredka, zaman ovi-rajo napore delovnega ljudstva. Prav tako grozeči so uspehi naših frontnih brigad kot uspehi naših borcev med vojno. Takrat so trepetali pred njimi vsi, ki so bili proti ljudstvu in ga hoteli zaslužiti. Tudi danes so naši gozdovi njihov največji strah.

Gregorčič Ivan z Jesenic - lik vztrajnega borca za zmago delavskega razreda

Tovariš Ivan Gregorčič je vedno med prvimi pri prostovoljnem delu. V priznanje za to je prejel lansko leto dve zlati znački. Z zlato značko z rdečo zvezdo ga je odlikoval Mestni odbor OF za 223 opravljenih prostovoljnih delovnih ur. Drugo zlato značko pa je prejel v Železarni, kjer je napravil 162 prostovoljnih delovnih ur.

Pri zadnjih volitvah je bil izvoljen v Mestni ljudski odbor. Na terenu Podmožaklo in v železarni pa je sekretar osnovne partijske organizacije. Poleg teh funkcij pa veštno opravlja tudi druge funkcije. Njegovo delo poznajo vsi Jeseničani, pa ne samo oni, ker je tov. Gregorčič Ivan med najboljšimi frontovci Slovenije in ker mu je dal priznanje III. kongres Ljudske fronte Jugoslavije. Tov. Gregorčič Ivan je bil za svoje vztrajno in požrtvovalno delo odlikovan z Redom dela. To priznanje je popolnoma zaslužil kot zavesten in borben državljani nove Jugoslavije.

Tovariš Ivan je skromen in tih, vztrajen in zvest član KPJ. O svojem borbem življenju bolj malo govori. Dva brata je izgubil v borbi. Najraje se spominja Jožeta, hrabrega španskega borca, ki je padel l. 1942 na Jelovici kot vodja gorenjskih partizanov.

Težki so bili časi v stari Jugoslaviji za Ivana, težka je bila borba zavednega delavca za vsakdanji kruh. Bedo in pomanjkanje je občutil že v rani mladosti. Oče je zapustil družino in odšel v Ameriko. Takrat je bilo Ivanu štiri leta. Njegova mati se je trudila na vse mogoče načine, da preživi štiri nepreskrbljene otroke.

Ko je Ivan dovršil šolo, se je šel učiti za krojača. Kmalu nato je izbruhnila prva svetovna vojna. Mojster, pri katerem se je Ivan učil, je moral v vojsko. Ostal je sam in prepuščen na milost in nemilost tujim ljudem. Ostal je brez dela in se zato javil še sam v vojsko. Prišel je na fronto in tam spoznal gorje, ki ga mora prenašati človeštvo zaradi pešične ljudi, ki so vedno bolj bogateli na račun prelite človeške krvi. Novo spoznanje je dozorelo v njem.

Po svetovni vojni se je vrnil domov v Opatijo, kjer je srečal svojega sošolca, ki je bil povezan z revolucionarnim gibanjem. Tovariš mu je govoril vse tisto, kar je že sam spoznal v svojem bednem življenju pred vojno in na fronti. Obljubil je tovarišu, da bo sodeloval. Izpolnil je vse naloge, ki mu jih je dala Komunistična partija in postal leta 1919. njen član. Tako je postal Ivan predan in zvest komunist, kar je še danes.

V Italiji se je porajal fašizem, ki ni uničeval našega ljudstva samo nacionalno, ampak tudi socialno. Zaprl so njegovega prijatelja. Ivan je prevzel njegovo delo. Razpečaval je razno literaturo in propagandni material. Seveda ni ostalo to fašističnim vohunom prikrito. Zato so morali pričeti delati še bolj tajno in so preložili celične sestanke iz Opatije na drug kraj. Fašisti pa niso iskavo na Ivanovem stanovanju. Dobili so literaturo in jo zažgali na trgu, Ivan pa je pobegnil čez mejo. Tako je prišel v staro Jugoslavijo.

S svojo družino je tovariš Ivan tudi letos med prvimi. Zato naj, bo vsem nam za zgled.

V zadnji gozdni akciji se je javil on, njegova žena Albina in hčerka O'omica, ki so vsi bili v brigadi Jožeta Gregorčiča, Ivanovega brata. Ivan si je kot komandir II. čete priboril zlato značko.

ki naj bi omadeževalo delavski praznik prvi maj. Tovariša, od katerega je prejel letake, so aretirali. Ta pa ni izdržal pritiska in mučenja in je izdal Ivana. Tako je Ivan prišel pred sodišče. Pred sodiščem se je izgovarjal, da ne zna brati cirilice in da ne ve, kaj je bilo pisane na letakih. Kljub temu pa so ga obsodili na 14 mesecev zapor.

V zaporu je premišljeval, kako bi pobegnil. Posrečilo se mu je čez štiri mesece. Bežal je iz Karlovca v sami srajci in hlačah in se napotil v prvi gozd. Tam je nabral butaro hoste in si jo oprtal na rame, da bi tako odvrnil od sebe sum in zasledovalce. S to butaro je prišel do Reke z žuljavim hrbtom in nogami.

Dve leti je živel na Reki, nato pa se je zopet vrnil v Jugoslavijo. Dela ni dobil. Zato je hodil iz kraja v kraj in se skromno preživljal s priložnostnim delom. Leta 1927. je prišel na Jesenice. Odprl je svojo krojačnico, a se z obrtjo ni mogel preživljati. Zato je vstopil v tovarno, kjer je nadaljeval svoje revolucionarno delo. Večkrat so ga klicali na komisariat, preiskovali njegovo stanovanje in ga večkrat zaprli. Tudi iz tovarne so ga vrgli na cesto. Borba za kruh je postajala vedno težavnejša. Doma so otroci stradali. Nazaj v tovarno ga niso hoteli sprejeti. Zato je napovedal gladovno stavko in pisal županu pismo z zahtevo, da dobi službo. Namesto službe pa so ga poklicali na policijski komisariat in mu zagrozili z izgonom z Jesenic. Ivan pa je kljub temu nadaljeval z gladovno stavko in zmagal. Ko so videli, da ne more več iz postelje, so mu obljubili delo in mu dali zdravniško pomoč. Tako je prišel zopet v tovarno.

V Španiji se je pričela državljanska vojna. Ivan je dobil nalogo, da zbira prostovoljce in da jih spravlja čez mejo. Najraje bi šel tja med prvimi, a tovariši so mu branili, ker je imel družino. Fašist Franko je napredoval. Ivan ni mogel več zdržati in pobegnil je čez mejo. Šel je prek Avstrije na Češko, kjer Partija ni bila v ilegali.

Prišel je na Češko, a je že prvi dan imel smolo, da so ga zaprli. Obsodili so ga na deset dni zapor. Sam pravi, da mu je bil zapor za odpočitek. Ko so ga izpustili, je nadaljeval pot skozi Avstrijo, Švico in Francijo. Dolga je bila pot do Španije, dolga in težka, a vzdržal jo je. Tam se je našel z bratom Jožetom in drugimi Jugoslovani.

Po španski vojni je bil interniran z ostalimi v taborišču v Franciji, iz katerega je pobegnil in se pridružil v drugi svetovni vojni francoskim partizanom, ki so jih po invaziji razorožili Amerikanci in jim dali delo. Od tam pa se je vrnil v novo svobodno domovino, ki je ustvarila s svojo revolucijo tisto, za kar se je dolga leta boril tovariš Ivan.

Ko je prišel domov, je bil povsod, kjer se je delalo prostovoljno. Delala pa je vsa njegova družina, ki je lahko ponosna na svojega očeta, dolgoletnega borca za našo lepšo bodočnost. Gregorčičeva njegova žena Albina in hčerka Olomira, stovoljnih delovnih ur.

S svojo družino je tovariš Ivan tudi letos med prvimi. Zato naj, bo vsem nam za zgled.

V zadnji gozdni akciji se je javil on, njegova žena Albina in hčerka O'omica, ki so vsi bili v brigadi Jožeta Gregorčiča, Ivanovega brata. Ivan si je kot komandir II. čete priboril zlato značko.

V času velikih gozdarskih akcij je sodelovalo nad 10.300 frontovcev jeseniškega okraja

Minila je osma in zaključna nedelja velikih gozdarskih akcij v jeseniškem okraju. Akcij se je udeležilo skupno 10.312 frontovcev, ki so napravili nad 58.000 prostovoljnih delovnih ur v vrednosti nad 740.000 dinarjev.

Mnogi frontovci so se udeležili prostovoljnih akcij v gozdarstvu in lesni industriji vsakokrat in s tem dokazali visoko frontovsko zavest. Njihovo delo je pomagalo izpolniti predčasno polletni plan v gozdarstvu in v lesni industriji, ki je bil v lesni industriji jeseniškega okraja dosežen že 30. maja in bo v teh dneh visoko presežen. Veliko število frontovcev pa je poleg tega mnogo pomagalo pri izpolnjevanju planskih dolžnosti lesnega gospodarstva na področju kmetijskih zadrug.

V GOZDOVIH ČLANOV KMETIJSKIH ZADRUG JE DELALO 163 FRONTOVCEV

Nedeljske prostovoljne delovne akcije na področju lesnega gospodarstva kmetijskih zadrug se je udeležilo 163 frontovcev s Podkorena, Begunj, Mojstrane, Jesenic, Lancovega in Bohinjske Bistrice.

Opravili so nad 800 delovnih ur v vrednosti 14.740 dinarjev.

V LESNOINDUSTRIJSKIH OBRATIH JESENIŠKEGA OKRAJA JE DELALO V NEDELJO 487 DELOVNIH PROSTOVOLJCEV

V zadnji veliki prostovoljni lesni akciji, je delalo 487 frontovcev in napravilo 2716 prostovoljnih delovnih ur pri produkciji lesa, na krliščih, pri transportu lesa, pri skladanju in razdiranju kašt, pri prelaganju žamanja, pri nakladanju vagonov in pri vseh ostalih delih na žagah in v drugih lesnih obratih. Opravili so delo v vrednosti nad 33.000 dinarjev.

19 frontovcev pa je delalo pri Gozdnem gospodarstvu Bled in napravilo 76 delovnih ur. Delali so na postaji Bled, kjer so nakladali celulozni les na vagonce.

Obiščite razstavo lokalne INDUSTRIJE IN OBRTI LRS v Ljubljani, od 25. VI. do 3. VII. 1949. Znižana voznina.

KULTURA IN PROSVETA

Velik uspeh mladinske igre „Bajka o slavicu“ na Koroški Beli

SKUD Javornik—Koroška Bela je dosegel prav lepe uspehe z uprizoritvijo igre „Bajka o slavicu“, ki jo je spisal učiteljica Bidovčeva. To delo je še marsikomu neznano, vendar je upati, da bo prav s to uprizoritvijo postalo znano in priljubljeno. Vsebinska igra je spretno zgrajena z zapletenimi dejanji in lepimi besedami. Pisateljica Bidovčeva nam v slavicu ponazarja vse to, kar je človeku najljubše in najdražje — svobodo, pesem in ljubezen. In tega slavca, ki ga vsi ljubijo in brez njegove pesmi ne morejo živeti, muči in hoče naposled uničiti hudobni bes. Kdo se ob tem prizoru ne bi spomnil krute vojne in fašističnega okupatorja, ki je v besu pravilno posebej? Kdo bi ne spoznal v vili Jasni našo domovino, prelepo Slovenijo? Na pomladanskem piru cvetlic in živali Jasna sama pravi: „Lahko me zvežejo, uklenejo, lahko me zaprejo, ali ubiti me ne more nihče... Moja hrana je ljubezen...“ Teh besed se v votlini, kjer hočejo rešiti uklenjeno Jasno, spomni Pikapolonica, ki s svojo igro vseskozi bolj in bolj priteguje gledalce. Spet poje Slavec in cvetke, čebelice, čmrlji in druge živali se spet grejejo na toplen soncu in poslušajo pesem slavca, ki je topot zapel najvišjo in najlepšo pesem.

PIONIRJI JESENIŠKEGA OKRAJA SO OBISKALI GLAVNO MESTO JUGOSLAVIJE

Jesenice, junija 1949.

Velik dan je doživelo 39 pionirjev, ki so se odpeljali v glavno mesto svoje socialistične domovine. Med potjo so videli, kako rastejo nove tovarne, videli so širna polja in avtoceste, ki jo gradijo mladinske brigade. Že sama pot v Beograd je bila zanje veliko doživetje.

Ko so prispeli v Beograd, jih je pozdravilo glavno mesto z visokimi stavbami, s cestami, kjer so vrvele pisane množice ljudi naše ljubljene domovine. Ogledali so si vse važnejše predele mesta. Najbolj pa jim je ostal v spominu vojni muzej na Kalimegdanu. Posebno veselje so imeli, ker so lahko sedli v razbiti nemški tank in v letalo. Na Kalimegdanu so spoznali veličino osvobodilne borbe, vse napore in trpljenje na poti do svobode, ki jo danes uživajo in ki bo postala še lepša.

Videli so, kje se izliva Sava v Donavo. Občudovali so ladje, ki plovejo naložene s tovari po silni reki.

Obiskali so tudi pionirsko mesto in se peljali s pionirsko železnico. Na pionir-

ski železniški postaji so jih lepo sprejeli pionirji-železničarji in jim povedali vse natanko, kako so zgradili pionirsko progo.

Beograd je ostal v spomnu naših pionirjev, ki so ga obiskali. Zelo radi pripovedujejo vsakemu, kaj vse so videli. Iz njihovih besed diha ljubezen do glavnega mesta naše domovine.

Objave

Razveljavljam legitimacijo socialnega zavarovanja na ime Špec Anton, Javorniška pot 16.

V moji čakalnici je pozabila neka pacientka dne 22. V. gumijasti dežni plašč. Dentist Holchaker, Kranj.

Razveljavljam za neveljavne sledeče dokumente: Legitimacijo OF, sindikalno knjižico štev. 62526 in knjižico od kolesa št. 392510, vse na ime Rode Minka.

Mestno čevljarsko podjetje Jesenice zaradi notranje preureditve prostorov od 4. do 11. julija ne bo sprejemalo niti oddajalo svojih izdelkov odnosno popravil. Uprava.

Direkcija Železarne Jesenice

čestita vsem obratom, ki so že izpolnili polletni plan ter jim želi, da z isto zavestjo in načinom dela stopajo v borbo za doseg celotnega plana.

Vzemimo za vzgled obrate, ki so izpolnili polletni plan in posnemajmo njihove izkušnje.